MAGYARORSZÁG KORMÁNYA

T/7996. számú
törvényjavaslat

a Magyarország Kormánya és a Marokkói Királyság Kormánya között létrejött, az elítélt személyek átszállításáról szóló egyezmény kihirdetéséről

Előadó: dr. Varga Judit
igazságügyi miniszter

Budapest, 2019. november

2019. évi … törvény

a Magyarország Kormánya és a Marokkói Királyság Kormánya között létrejött, az elítélt személyek átszállításáról szóló egyezmény kihirdetéséről

Az Országgyűlés e törvénnyel felhatalmazást ad a Magyarország Kormánya és a Marokkói Királyság Kormánya között létrejött, az elítélt személyek átszállításáról szóló egyezmény (a továbbiakban: Egyezmény) kötelező hatályának elismerésére.

2. §

Az Országgyűlés az Egyezményt e törvénnyel kihirdeti.

3. §

(1) Az Egyezmény hiteles magyar nyelvű szövegét az 1. melléklet tartalmazza.

(2) Az Egyezmény hiteles francia nyelvű szövegét a 2. melléklet tartalmazza.

4. §

(1) Ez a törvény – a (2) bekezdésben meghatározott kivétellel – a kihirdetését követő napon lép hatályba.

(2) A 2. §, a 3. §, az *1. melléklet* és a *2. melléklet* az Egyezmény 23. cikk 1) bekezdésében meghatározott időpontban lép hatályba.

(3) Az Egyezmény, illetve a 2. §, a 3. §, az *1. melléklet* és a *2. melléklet* hatálybalépésének naptári napját a külpolitikáért felelős miniszter – annak ismertté válását követően – a Magyar Közlönyben haladéktalanul közzétett közleményével állapítja meg.

5. §

Az e törvény végrehajtásához szükséges intézkedésekről az igazságügyért felelős miniszter gondoskodik.

1. melléklet a 2019. évi ..... törvényhez

A MAGYARORSZÁG KORMÁNYA

ÉS

A MAROKKÓI KIRÁLYSÁG KORMÁNYA

KÖZÖTT LÉTREJÖTT

EGYEZMÉNY AZ ELÍTÉLT SZEMÉLYEK ÁTSZÁLLÍTÁSÁRÓL

Magyarország Kormánya és a Marokkói Királyság Kormánya, a továbbiakban együttesen: "a Felek";

a két állam közötti baráti kapcsolatok és együttműködés megerősítésének és fejlesztésének céljából, különösen a jogi együttműködés megerősítése végett;

attól az óhajtól vezérelve, hogy a bűncselekmény elkövetése miatt szabadságuktól megfosztott külföldiek lehetőséget kapjanak büntetésüknek saját társadalmukban való letöltésére, hogy ez elősegítse az elítélt személyek társadalmi beilleszkedését;

megállapodtak az alábbiakban:

I. FEJEZET- ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. cikk

MEGHATÁROZÁSOK

A jelen Egyezmény szempontjából:
a) „Ítélkező Állam" az az állam, melyben az átszállítható vagy átszállított személyt elítélték;
b) „Végrehajtó Állam" az az állam, melybe az elítéltet büntetése letöltése céljából szállíthatják vagy átszállították;
c) „ítélet" az elítélést kimondó bírósági döntés;
d) „elítélés" a bíró által bűncselekmény elkövetése miatt határozott vagy határozatlan időre kiszabott szabadságvesztéssel járó büntetés vagy intézkedés;
e) „elítélt" az a személy, akit egyik vagy másik Államban jogerősen elítéltek és fogva van tartva.

2. cikk

ÁLTALÁNOS ELVEK

(1) Az egyik Fél területén elítélt személy a kiszabott büntetés letöltése céljából a jelen Egyezmény rendelkezéseinek megfelelően a másik Fél területére átszállítható.

(2) Az elítéltet, akire a jelen Egyezmény vonatkozik, az Ítélkező Államnak tájékoztatnia kell arról a lehetőségről, hogy az Egyezmény alapján kérheti, hogy a büntetés letöltése céljából a saját országába szállítsák át.

3. cikk

MEGTAGADÁSI OKOK

(1) Az elítélt személy átszállítását meg kell tagadni, ha:

a) a megkeresett Fél úgy véli, hogy az átszállítás sértené a szuverenitását, nemzetbiztonságát, közrendjét, a jogrendszere alapelveit, vagy más, fontos érdekét;

b) ha a büntetés az átszállítás előtt elévült a Végrehajtó Állam joga szerint.

(2) Az átszállítás megtagadható különösen abban az esetben:

a) ha az elítélt nem mentesült az Ítélkező Állam által megfelelőnek tartott módon a különböző címeken – pénzbüntetés, bűnügyi költség, bármilyen jellegű kártérítés, pénzbírság – fennálló tartozás alól;

b) ha a kérelemben szereplő ítélet olyan tényeken alapul, amelyek alapján a Végrehajtó Állam már jogerős ítéletet hozott;

c) ha az elítélt az Ítélkező Állam állampolgára;

d) ha az ítéletben szereplő tények alapján a Végrehajtó Államban eljárás van folyamatban;

e) ha a Végrehajtó Állam illetékes hatósága jogerős és végrehajtható határozatot hozott arról, hogy ugyanazon tények alapján nem indít eljárást, vagy a korábban indult eljárást megszünteti.

4. cikk

AZ ÁTSZÁLLÍTÁS FELTÉTELEI

Az Egyezmény az alábbi feltételek teljesülése esetén alkalmazható:

a) az ítélet alapjául szolgáló cselekmények vagy mulasztások a Végrehajtó Állam joga szerint bűncselekmények vagy azok lennének, ha területén követték volna el;

b) az elítélt a Végrehajtó Állam állampolgára;

c) az ítélet jogerős és végrehajtható;

d) az átszállításhoz az elítélt, illetve - ha kora, fizikai vagy elmeállapota nem teszi lehetővé - képviselője önkéntesen, a jogi következményeket mérlegelve hozzájárult;

e) az átszállítás iránti kérelem kézhezvételekor az elítélt személynek legalább egy év letöltendő büntetése van hátra. Kivételes esetben a két Állam megállapodhat az átszállításban akkor is, ha a büntetésből egy évnél rövidebb letöltendő idő van hátra;

f) az Ítélkező és a Végrehajtó Állam megegyeztek az átszállításban.

II. FEJEZET – ELJÁRÁS

5. cikk

A KAPCSOLATTARTÁS MÓDJA

(1) Kivételes eseteket leszámítva, a megkereséseket a megkereső állam Igazságügyi Minisztériuma a megkeresett állam Igazságügyi Minisztériumához intézi. A választ ugyanezen az úton a lehető legrövidebb idő alatt kell közölni.

(2) Mindkét Állam írásban közli a másikkal, hogy mely illetékes egységét jelölte ki a kapcsolattartás céljára.

(3) A megkeresett Állam haladék nélkül köteles értesíteni a megkereső Államot arról a döntésről, hogy beleegyezik-e a kért átszállításba vagy sem.

6. cikk

AZ ÁTSZÁLLÍTÁSI KÉRELEM ÉS VÁLASZ

(1) Az átszállítás iránti kérelmet benyújthatja:

a) az elítélt, vagy erre a célra megbízott jogi képviselője, a két Állam közül bármelyiknél;

b) az Ítélkező Állam;

c) a Végrehajtó Állam.

(2) A kérelmeket írásban kell benyújtani. A kérelemben meg kell jelölni az elítélt személyazonosságát és tartózkodási helyét az Ítélkező Államban vagy adott esetben a Végrehajtó Államban.

7. cikk

A KÉRELEM ALÁTÁMASZTÁSÁRA SZOLGÁLÓ OKIRATOK

(1) A Végrehajtó Állam az Ítélkező Állam kérésére, vagy a kérelme alátámasztása céljából köteles az utóbbi rendelkezésére bocsátani

a) egy olyan okiratot vagy nyilatkozatot, mely igazolja, hogy az elítélt ennek az államnak az állampolgára;

b) másolatot a Végrehajtó Állam jogszabályairól, amelyekből kitűnik, hogy az Ítélkező Államban hozott ítélet alapjául szolgáló cselekmények vagy mulasztások a Végrehajtó Állam joga szerint bűncselekmények vagy azok lennének, ha területén követték volna el;

c) egy olyan iratot, amely tartalmazza, hogy a Végrehajtó Államban az átszállítás után milyen nemű- és tartamú büntetést kell még letölteni, valamint a büntetés végrehajtásának módját, ideértve a feltételes szabadságra bocsátás feltételeit is..

(2) Az Ítélkező Állam a következő okiratokat köteles megküldeni a Végrehajtó Állam kérésére, vagy a kérelme alátámasztása céljából:

a) hiteles másolatot az ítéletről, igazolva, hogy az jogerős és azoknak a jogszabályoknak a szövegét, melyeken az ítélet alapszik;

b) a bűncselekmény történeti tényállását, az elkövetés helyét és idejét;

c) kimutatást arról, hogy az elítélt büntetéséből mennyit töltött le, beleértve a letartóztatást, a büntetés csökkentését és a büntetés végrehajtásával kapcsolatos minden számításba jövő tényezőt;

d) az illetékes hatóság által felvett nyilatkozatot, mely tartalmazza az elítélt vagy jogi képviselője hozzájárulását az átszállításhoz;

e) minden hasznos információt a büntetésnek az Ítélkező Államban történő végrehajtása módjáról.

(3) Az Ítélkező Állam és a Végrehajtó Állam kérheti a másiktól, hogy valamennyi, hasznosnak ítélt okiratot vagy nyilatkozatot bocsássa rendelkezésére, mielőtt az átszállítást kéri, illetve mielőtt eldönti, hogy az átszállításba beleegyezik-e vagy sem.

(4) Az elítéltet tájékoztatni kell az eljárás menetéről, valamint az egyes Államok által az átszállítás tárgyában hozott valamennyi döntésről.

8. cikk

TÁJÉKOZTATÁS A VÉGREHAJTÁSRÓL

A Végrehajtó Állam a büntetés végrehajtásával kapcsolatban köteles tájékoztatni az Ítélkező Államot

a) amikor az ítélet végrehajtását befejezettnek tekinti;

b) ha az elítélt az őrizetből a büntetés letöltése előtt megszökött;

c) ha az Ítélkező Állam külön jelentést kér.

9. cikk

HITELESÍTÉS ALÓLI MENTESÍTÉS

Az Egyezmény alkalmazása során továbbított okiratok és iratok mentesülnek a hitelesítés alól.

10. cikk

NYELVHASZNÁLAT

(1) Mindkét Állam kérheti, hogy a hozzá benyújtott okiratokat és iratokat francia fordítással lássák el.

(2) A 18. cikk szerinti tranzit kérelmeket francia fordítással kell ellátni.

11. cikk

KÍSÉRET ÉS KÖLTSÉGEK

(1) Az átszállítás kíséretét a Végrehajtó Állam biztosítja.

(2) Az átszállítás költségeit, ideértve a kíséret költségét a Végrehajtó Állam viseli, kivéve, ha a két Állam eltérően állapodik meg.

(3) Az Ítélkező Állam viseli azokat a költségeket, amelyek kizárólag saját területén merülnek fel.

III. FEJEZET – AZ ÁTSZÁLLÍTÁS HATÁSAI

12. cikk

AZ ÁTSZÁLLÍTÁS HATÁSAI AZ ÍTÉLKEZŐ ÁLLAMBAN

(1) Az elítélt Végrehajtó Állam hatóságai részéről való átvétele az Ítélkező Államban a büntetés végrehajtására felfüggesztő hatással jár. Ha az elítélt az átszállítás után kivonja magát a végrehajtás alól, az Ítélkező Állam ismét jogosult végrehajtani a büntetés azon részét, amelyet a Végrehajtó Állam még nem hajtott végre.

(2) Az Ítélkező Állam a büntetés végrehajtását nem folytathatja, ha a Végrehajtó Állam a büntetés végrehajtását befejezettnek tekinti.

13. cikk

AZ ÁTSZÁLLÍTÁS HATÁSAI A VÉGREHAJTÓ ÁLLAMBAN

(1) Az Ítélkező Állam által kiszabott büntetés közvetlenül alkalmazható vagy átalakítható.

(2) A végrehajtás folytatása esetén a Végrehajtó Állam kötve van az ítéletnek az Ítélkező Államban meghatározott jogi természetéhez és időtartamához.

(3) Ha a büntetés időtartama hosszabb, mint a Végrehajtó Állam joga szerint kiszabható maximum, az Ítélkező Állam megtagadhatja az átszállítást. Ha ennek ellenére hozzájárul az átszállításhoz, a Végrehajtó Állam az ítéletet megfeleltetheti a saját joga által a hasonló bűncselekményekre előírt büntetéssel vagy intézkedéssel. Ennek a büntetésnek vagy intézkedésnek, természetét illetően a lehető legnagyobb mértékben hasonlítani kell a végrehajtandó ítéltben kiszabott büntetéshez vagy intézkedéshez. Az átalakított ítélet sem természetét sem hosszát tekintve nem lehet súlyosabb, mint amit az Ítélkező Állam kiszabott, illetve amit a Végrehajtó Állam joga előír.

(4) A büntetés végrehajtására – az Egyezmény 16. és 17. cikke kivételével – a Végrehajtó Állam joga irányadó. Egyedül ez az állam illetékes a megfelelő döntések hozatalára a büntetés végrehajtását illetően, ideértve az elítélt fogva tartásának időtartamát.

14. cikk
AZ ÁTSZÁLLÍTÁS KÖVETKEZMÉNYEI

(1) Az Egyezmény alapján átszállított személyt nem lehet ismét elítélni a Végrehajtó Államban ugyanazon tények alapján, amelyeken az Ítélkező Államban az ítélet alapult.

(2) Ugyanakkor az átszállított személy fogva tartható és elítélhető a Végrehajtó Államban az Ítélkező Államban hozott ítélet alapját képező tényektől eltérő cselekményekért, ha azok az Ítélkező Állam joga szerint büntetendők.

15. cikk

A BÜNTETÉS VÉGREHAJTÁSÁNAK BEFEJEZÉSE

(1) Az Ítélkező Állam haladéktalanul tájékoztatja a Végrehajtó Államot minden olyan, a területén hozott döntésről vagy intézkedésről, amely a végrehajtás befejezéséhez vezet.

(2) A Végrehajtó Állam azonnal befejezi az ítélet végrehajtását, mihelyt az Ítélkező Állam bármely olyan döntéséről vagy intézkedéséről tájékoztatja, melynek alapján az ítélet végrehajthatósága megszűnik.

16. cikk

EGYÉNI KEGYELEM ÉS KÖZKEGYELEM

Mindegyik Fél gyakorolhat egyéni kegyelmet, közkegyelmet vagy átváltoztathatja a büntetést alkotmányának vagy más jogszabályainak megfelelően.

17. cikk

AZ ÍTÉLET FELÜLVIZSGÁLATA

Egyedül az Ítélkező Állam jogosult az ítélet ellen benyújtott felülvizsgálati kérelem elbírálására.

18. cikk

ÁTMENŐ SZÁLLÍTÁS

(1) Ha bármelyik Fél megállapodást köt egy fogva tartott elítélt átszállításáról egy harmadik Állammal, a másik Fél együttműködik az így átszállított személyek átmenő szállításának megkönnyítésében.
(2) A Fél az átmenő szállítás engedélyezését megtagadhatja ha az elítélt saját állampolgára vagy ha a cselekmény, amely miatt az ítéletet hozták, saját belső joga szerint nem bűncselekmény.
(3) Az átmenő szállítást tervező Fél a kérelmet írásban, az 5. cikk 1) bekezdésében meghatározott úton küldi meg a másik Fél részére.

19. cikk

SZEMÉLYES ADATOK VÉDELME

(1) A jelen cikk (2) bekezdésének sérelme nélkül, személyes adat kizárólag akkor gyűjthető és továbbítható, ha ez a jogsegélykérelemben megjelölt célok tekintetében szükséges és arányos.
(2) A jelen Egyezmény szerint teljesített jogsegélykérelem eredményeként továbbított személyes adatot az a Fél, amely részére a személyes adat átadásra került, kizárólag az alábbi célokra használhatja fel:
a) a büntetőeljárás lefolytatása érdekében, amelyben a jogsegélykérelmet előterjesztették a jelen Egyezmény alapján;
b) egyéb igazságügyi és közigazgatási eljárásban, amely közvetlenül összefügg az a) pontban említett eljárással;
c) a közbiztonságot közvetlenül és súlyosan veszélyeztető fenyegetés elhárítása érdekében.
(3) A személyes adat az érintett személy előzetes hozzájárulásával egyéb célra is felhasználható. Az érintett hozzájárulását az adatot továbbító Fél a nemzeti jogával összhangban szerzi be.
(4) Bármelyik Fél jogosult megtagadni a jelen Egyezmény szerint teljesített jogsegélykérelem eredményeként beszerzett személyes adat továbbítását abban az esetben, ha az ilyen adat annak nemzeti joga alapján védelem alatt áll.
(5) Az adatot fogadó fél az adatot továbbító Fél kérésére köteles tájékoztatást adni a jelen Egyezmény szerint teljesített jogsegélykérelem eredményeként beszerzett személyes adat kezeléséről.
(6) Az érintett személy jogosult arra, hogy a Felek nemzeti jogszabályaival összhangban
a) tájékoztatást kérjen személyes adatainak érintett hatóságok általi kezeléséről;
b) kérelmezze személyes adatainak helyesbítését, törlését vagy zárolását;
c) jogorvoslattal éljen, ha kérelmét nem teljesítik.
(7) A jelen Egyezmény alapján továbbított személyes adatot az adatot fogadó Fél nemzeti joga szerint kell kezelni és törölni. A fenti korlátozásoktól függetlenül az adatot törölni kell, amint továbbításának célja érdekében történő kezelése szükségtelenné válik.
(8) E cikk nem érinti a megkeresett Fél jogosultságát arra, hogy egyes esetekben további

feltételeket szabjon, ha az adott jogsegély iránti kérelmet ilyen feltételek hiányában nem lehetne teljesíteni. Amennyiben e bekezdés alapján további feltételeket szabnak, a megkeresett Fél kérheti, hogy a megkereső Fél tájékoztatást adjon a bizonyíték vagy az adat felhasználásáról.
(9) Amennyiben a megkereső Fél részére történő adatszolgáltatást követően a megkeresett Félnek olyan körülmények jutnak a tudomására, amelyek következtében egy konkrét esetben további feltételt kell kikötnie, a megkeresett Fél konzultálhat a megkereső Féllel annak meghatározása érdekében, hogy a bizonyíték és adat védelme milyen mértékben lehetséges.

IV. FEJEZET – ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

20. cikk

AZ EGYEZMÉNY MÁS NEMZETKÖZI SZERZŐDÉSEKHEZ VALÓ VISZONYA

A jelen Egyezmény rendelkezései nem érintik a Felek egyéb két- vagy többoldalú nemzetközi szerződésekben szereplő kötelezettségvállalásait, vagy nemzetközi szervezetekben való tagságát.

21. cikk

IDŐBELI ALKALMAZÁS

Ez az Egyezmény mind a hatálybalépése előtt, mind az azután hozott ítélet végrehajtására alkalmazható.

22. cikk

TAPASZTALATCSERE ÉS KONZULTÁCIÓ

(1) Ha szükségesnek tartják, mindkét Állam illetékes hatóságai szóban vagy írásban kezdeményezhetnek tapasztalatcserét az Egyezmény alkalmazásáról, akár általános jelleggel, akár egy konkrét ügyben.
(2) Mindkét Állam kérheti szakértői találkozó összehívását a két Fél Igazságügyi Minisztériumai és Külügyminisztériumai részvételével, konkrét ügyre vonatkozó kérdések megvitatása céljából.
(3) A jelen Egyezmény értelmezésével vagy alkalmazásával kapcsolatosan felmerülő bármilyen vitát a két Állam közötti, diplomáciai úton történő konzultáció útján rendezik.

23. cikk
HATÁLYBALÉPÉS

(1) A jelen Egyezmény a diplomáciai úton érkezett azon utolsó írásbeli értesítés kézhezvételétől számított harmincadik (30.) napon lép hatályba, amelyben a Felek a jelen Egyezmény hatálybalépéséhez szükséges belső jogi eljárások lezárulásáról értesítik egymást.

(2) Az Egyezményt határozatlan időre kötik.

24. cikk

FELMONDÁS

(1) Bármelyik Fél bármikor felmondhatja a jelen Egyezményt a másik Félnek diplomáciai úton előterjesztett írásbeli értesítés útján.
(2) A felmondás az értesítés kézhezvételének időpontjától számított hat hónap elteltével lép hatályba.
(3) A jelen Egyezmény azonban továbbra is alkalmazandó az olyan személyekkel szemben kiszabott büntetések végrehajtására, akiket az Egyezmény rendelkezéseivel összhangban szállítottak át a felmondás hatálybalépése előtt.

FENTIEK HITELÉÜL, a saját nemzeti joguk szerint meghatalmazott alulírottak aláírják a jelen Egyezményt.

KÉSZÜLT Marrakech, 2019. év október hó 21. napján, két eredeti példányban magyar, arab és francia nyelven, melyek szövege egyaránt hiteles. Eltérő értelmezés esetén a francia szöveg az irányadó.

CONVENTION ENTRE
LE GOUVERNEMENT DE LA HONGRIE
ET
LE GOUVERNEMENT DU ROYAUME DU MAROC
SUR LE TRANSFEREMENT DES PERSONNES CONDAMNEES

Le Gouvernement de la Hongrie, et le Gouvernement du Royaume du Maroc, ci-dessous dénommés « les Parties » ;

Soucieux de renforcer et de développer les relations d'amitié et la coopération entre les deux pays, et en particulier de renforcer la coopération judiciaire entre eux ;

Désireux de permettre à des personnes condamnées de passer le reliquat d'une peine privative de liberté dans leur propre pays pour faciliter le processus de leur réintégration sociale ;

Sont convenus de ce qui suit :

CHAPITRE 1 - DISPOSITIONS GÉNÉRALES

Article premier

DEFINITIONS

Au sens de la présente Convention :

a. "l'État de condamnation" désigne l'État où a été condamnée la personne qui peut être transférée ou l'a déjà été ;

b. "l'État d'exécution" désigne l'État vers lequel la personne condamnée peut être transférée ou a déjà été transférée afin d'y subir sa condamnation ;

c. "Jugement" désigne une décision de justice prononçant une condamnation ;

d. "Condamnation" désigne toute peine ou mesure privative de liberté prononcée par une juridiction pour une durée limitée ou indéterminée, en raison d'une infraction pénale.

e. "Condamné" désigne toute personne ayant fait l'objet d'une condamnation définitive sur le territoire de l'un ou de l'autre État et se trouvant en détention.

Article 2

PRINCIPES

1) Une personne condamnée sur le territoire d'une Partie peut, conformément aux dispositions de la présente Convention, être transférée vers le territoire de l'autre Partie pour y subir la condamnation qui lui a été infligée.

2) Toute personne condamnée à laquelle la présente Convention peut s'appliquer doit être informée par l'État de condamnation de la possibilité qui lui est accordée, par la présente Convention, d'être transférée vers son pays pour subir sa peine.

Article 3

MOTIFS DE REFUS

1) Une demande de transfèrement d'une personne condamnée doit être refusée :

   a. Si l'État sollicité considère qu'un transfèrement porterait préjudice à sa souveraineté, à sa sécurité, à son ordre public, aux principes fondamentaux de son système juridique, ou à ses autres intérêts essentiels ;

   b. Si la prescription de la peine est acquise d'après la loi de l'État d'exécution avant le transfèrement.

2) Une demande de transfèrement peut être refusée, en particulier :

   a. Si la personne condamnée ne s'est pas acquittée, dans la mesure jugée satisfaisante par l'État de condamnation, des sommes dues au titre, d'amendes, frais judiciaires, indemnités et pénalités financières de quelque nature que ce soit ;

b. Si la condamnation qui motive la demande est fondée sur des faits qui ont fait l'objet d'un jugement définitif dans l'État d'exécution ;

c. Si la personne condamnée a la nationalité de l'État de condamnation ;

d. Si les faits qui ont motivé la condamnation font l'objet de poursuites dans l'État d'exécution ;

e. Si l'autorité compétente dans l'État d'exécution prend une décision définitive et exécutoire de ne pas engager de poursuites ou décide définitivement de mettre fin à des poursuites exercées auparavant pour les mêmes faits.

Article 4

CONDITIONS DU TRANSFEREMENT

La présente Convention sera mise en œuvre aux conditions suivantes :

a. Les actes ou omissions qui ont donné lieu à la condamnation doivent constituer une infraction pénale au regard du droit de l'État d'exécution ou devraient en constituer s'ils survenaient sur son territoire ;

b. La personne condamnée doit être un national de l'État d'exécution ;

c. La décision judiciaire doit être définitive et exécutoire ;

d. La personne condamnée, ou son représentant légal en cas d'impossibilité en raison de son âge ou de son état physique ou mental, doit volontairement donner son consentement à un tel transfèrement ayant pleinement apprécié les conséquences juridiques qui en découlent ;

e. La durée du reliquat de la peine ne doit pas être inférieure à une année à la date de la demande d'autorisation de transfèrement. Dans des cas exceptionnels, les deux États peuvent permettre le transfèrement même si le reliquat est inférieur à une année ;

f. L'État de condamnation et l'État d'exécution doivent être d'accord sur le transfèrement.

CHAPITRE II – PROCEDURE

Article 5

VOIES DE COMMUNICATION

1) Sauf cas exceptionnel, les demandes doivent être adressées du Ministère de la Justice de l'État requérant au Ministère de la Justice de l'État requis. Les réponses sont transmises par la même voie dans les meilleurs délais.

2) Chaque État communique par écrit à l'autre le service compétent désigné à cet effet.

3) L'État à qui la demande est adressée doit informer l'État demandeur dans les plus brefs délais de sa décision d'accepter ou de refuser la demande de transfèrement.

Article 6

DEMANDES DE TRANSFEREMENT ET REPONSES

1) La demande de transfèrement peut être présentée :

   a. Soit par le condamné lui-même ou son représentant légal qui présente, à cet effet, une requête à l'un des deux États ;

   b. Soit par l'État de condamnation ;

   c. Soit par l'État d'exécution.

2) Toute demande est formulée par écrit. Elle indique l'identité du condamné, son lieu de résidence dans l'État de condamnation et dans l'État d'exécution, le cas échéant.

Article 7

PIECES A L'APPUI

1) L'État d'exécution doit fournir les documents suivants soit à l'appui de sa demande, soit en réponse à la demande formulée par l'État de condamnation :

   a. Un document ou une déclaration indiquant que le condamné a la nationalité de cet État ;

   b. Une copie des dispositions légales de l'État d'exécution desquelles il résulte que les actes ou omissions qui ont donné lieu à la condamnation dans l'État de condamnation constitueraient également une infraction s'ils survenaient sur son territoire;

   c. Un document indiquant la nature et la durée de la sanction restant à subir dans l'État d'exécution après le transfèrement, ainsi que les modalités d'exécution des sanctions y compris celles relatives à la libération conditionnelle.

2) L'État de condamnation doit fournir les documents suivants soit à l'appui de sa demande, soit en réponse à la demande formulée par l'État d'exécution :

   a. Une copie certifiée conforme du jugement, avec attestation de la force exécutoire, et des dispositions légales appliquées ;

   b. Un exposé des faits indiquant les circonstances de l'infraction, la date et le lieu où elle a été commise ;

   c. L'indication de la durée de la condamnation, le début de la sanction privative de liberté compte tenu de la détention préventive éventuelle et mentionnant tout autre acte affectant l'exécution de la condamnation ;

   d. Une déclaration recueillie par une autorité compétente constatant le consentement du condamné ou de son représentant légal ;

   e. Toute information utile sur les modalités de l'exécution de la sanction dans l'État de condamnation.

3) L'État de condamnation et l'État d'exécution peuvent, l'un et l'autre, demander à recevoir tout document ou toute information jugés utiles avant de présenter une demande de transfèrement ou de prendre la décision d'accepter ou de refuser le transfèrement.

4) Le condamné doit être informé de l'évolution de son dossier, ainsi que de toute décision prise par l'un des deux États au sujet du transfèrement.

Article 8

INFORMATIONS CONCERNANT L'EXECUTION

L'État d'exécution fournira des informations à l'État de condamnation concernant l'exécution de la condamnation :

a. Lorsqu'il considère terminée l'exécution de la condamnation ;

b. Si le condamné s'évade avant que l'exécution de la condamnation ne soit terminée, ou

c. Si l'État de condamnation lui demande un rapport spécial.

Article 9

DISPENSE DE LEGALISATION

Les documents et les pièces transmis en exécution de la présente Convention sont dispensés de toute formalité de légalisation.

Article 10

LANGUES

1) Chacun des deux États pourra se réserver la faculté d'exiger que les demandes et pièces annexes lui soient adressées accompagnées d'une traduction en langue française.

2) La demande de transit mentionnée dans l'article 18 sera accompagnée d'une traduction en langue française.

Article 11

ESCORTE ET FRAIS

1) L'État d'exécution fournit l'escorte pour le transfèrement.

2) Les frais de transfèrement y inclus de l'escorte sont à la charge de l'État d'exécution, sauf s'il en est décidé autrement par les deux États.

3) Les frais occasionnés exclusivement sur le territoire de l'État de condamnation sont à la charge de cet État.

CHAPITRE III - EFFETS DU TRANSFEREMENT

Article 12

EFFETS DANS L'ÉTAT DE CONDAMNATION

1) La prise en charge du condamné par les autorités de l'État d'exécution suspend l'exécution de la condamnation dans l'État de condamnation. Lorsque le condamné, une fois transféré, se soustrait à l'exécution, l'État de condamnation récupérera le droit d'exécuter le reste de la peine qu'il aurait eu à purger dans l'État d'exécution.

2) L'État de condamnation ne peut plus exécuter la condamnation lorsque l'État d'exécution considère l'exécution de la condamnation comme étant terminée.

Article 13

EFFETS DANS L'ÉTAT D'EXECUTION

1) La sanction prononcée par l'État de condamnation soit directement applicable ou convertible par l'État d'exécution.

2) L'État d'exécution est lié par les constatations des faits, ainsi que par la nature juridique et la durée de la peine résultant de la condamnation.

3) Si la durée de cette peine est supérieure au maximum prévue par la législation de l'État d'exécution, l'État de condamnation pourra refuser la demande de transfèrement. Si, toutefois, le transfèrement était accordé, l'État d'exécution peut adapter la condamnation à la peine ou mesure prévue par sa propre loi pour des infractions de même nature. Cette peine ou mesure correspond, autant que possible, quant à sa nature, à celle infligée par la condamnation à exécuter. Elle ne peut aggraver par sa nature ou par sa durée la condamnation prononcée dans l'État de condamnation ni excéder le maximum prévu par la loi de l'État d'exécution.

4) Sous réserve des articles 16 et 17 de la présente Convention, l'exécution de la peine dans l'État d'exécution est régie par la loi de cet État. Il est seul compétent pour prendre les décisions concernant les modalités d'exécution de la condamnation, y compris celles concernant la durée du temps d'incarcération du condamné.

Article 14

CONSEQUENCES DU TRANSFEREMENT

1) Aucune personne transférée, conformément aux dispositions de la présente Convention, ne pourra être jugée ou condamnée à nouveau dans l'État d'exécution sur la base des faits qui ont donné lieu à la condamnation dans l'État de condamnation.

2) Toutefois, la personne transférée pourra être détenue, jugée et condamnée dans l'État d'exécution pour tout fait autre que celui ayant donné lieu à la condamnation dans l'État de condamnation, lorsqu'il est sanctionné pénalement par la législation de l'État d'exécution.

Article 15

CESSATION DE L'EXECUTION DE LA SANCTION

1) L'État de condamnation informera sans délai l'État d'exécution de toute décision ou mesure intervenue sur son territoire qui met fin à l'exécution.

2) L'État d'exécution doit mettre fin à l'exécution de la condamnation dès qu'il a été informé par l'État de condamnation de toute décision ou mesure qui a pour effet d'enlever à la condamnation son caractère exécutoire.

Article 16

GRACE ET AMNISTIE

Chaque Partie peut accorder la grâce, l'amnistie ou la commutation de la peine conformément à sa Constitution ou à ses autres règles juridiques.

Article 17

REVISION DU JUGEMENT

L'État de condamnation, seul, a le droit de statuer de tout recours en révision introduit contre le jugement.

Article 18

TRANSIT

1) Si l'une ou l'autre des Parties conclut un accord de transfèrement des personnes condamnées en détention avec tout État tiers, l'autre Partie coopère afin de faciliter le transit à travers son territoire de ces personnes ainsi transférés.

2) Toutefois, chacune des parties peut refuser d'accorder le transit de toute personne condamnée en détention qui est l'un de ses propres ressortissants, ou dont les faits à raison desquels elle a été condamnée ne constituent pas une infraction au regard de sa loi interne.

3) La Partie ayant l'intention de procéder à un tel transfèrement en fait la demande écrite et l'adresse à l'autre partie par la même voie mentionnée dans l'article 5 paragraphe 1.

Article 19

Protection des données à caractère personnel

Sans préjudice au paragraphe 2 du présent article, les données à caractère personnel ne peuvent être collectées et transmises que si elles sont nécessaires et proportionnées aux fins indiquées dans la demande d'entraide judiciaire.

Les données à caractère personnel transférées d'une partie à l'autre suite à l'exécution d'une demande introduite en vertu de la présente Convention, peuvent être utilisées par la partie à laquelle ces données ont été transférées aux seules fins suivantes :

a) Aux fins de la procédure pénale dans laquelle l'entraide judiciaire a été demandée en vertu de la présente Convention ;

b) Pour les autres procédures judiciaires et administratives directement liées aux procédures mentionnées à l'alinéa (a) ci-dessous ;

c) Pour prévenir une menace immédiate et grave sur la sécurité publique.

3. Ces données peuvent toutefois être utilisées à toute autre fin, si un consentement préalable en ce sens a été donné par la personne concernée par les données. Le consentement doit être donné conformément à la législation nationale de la Partie requise.

4. Toute Partie peut refuser de transférer des données à caractère personnel obtenues à la suite de l'exécution d'une demande faite aux termes de la présente Convention, lorsque de telles données sont protégées par la législation nationale.

5. A la demande de la Partie qui a transféré les données à caractère personnel obtenues à la suite de l'exécution d'une demande présentée en vertu de la présente Convention, la Partie à laquelle les données ont été transmis donne les informations sur l'utilisation faite de ces données.

6. La personne concernée par les données à caractère personnel est habilitée conformément à la législation nationale des Parties de :

a) Demander des informations concernant le traitement de ses données à caractère personnel par les autorités compétentes ;

b) Demander la rectification, la suppression ou le blocage de ses données à caractère personnel ;

c) D'avoir recours si la suite n'est pas donnée à sa demande.

7. Les données à caractère personnel transférées en vertu de la présente Convention doivent être traitées et supprimées conformément à la législation nationale de la Partie qui a reçu les données. Par dérogation à ces conditions, les données transférées sont supprimées dès qu'elles ne sont plus nécessaires aux fins pour lesquelles elles ont été transmises.

8. Le présent article ne porte pas atteinte à la capacité de la Partie requise d'imposer des conditions supplémentaires dans un cas particulier où la demande d'entraide en question ne pourrait être respectée en l'absence de telles conditions. Lorsque des conditions supplémentaires ont été imposées conformément au présent paragraphe, la Partie requise peut demander à la Partie requérante de fournir des informations sur l'utilisation faite des preuves ou des informations.

9. Lorsque, à la suite de la divulgation de l'information à la partie requérante, la partie requise prend connaissance des circonstances pouvant l'amener à demander une

condition supplémentaire dans un cas particulier, la Partie requise peut consulter la Partie requérante pour déterminer dans quelle mesure les éléments de preuve et les renseignements peuvent être protégée.

CHAPITRE IV - DISPOSITIONS FINALES

Article 20

COMPATIBILITÉ AVEC D'AUTRES CONVENTIONS

Les dispositions de la présente convention n'affectent pas les engagements des Parties prévus par d'autres accords internationaux bilatéraux ou multilatéraux, ou suite à leur appartenance à des organisations internationales.

Article 21

APPLICATION DANS LE TEMPS

La présente Convention est applicable à l'exécution des condamnations prononcées soit avant soit après sa mise en application.

Article 22

ECHANGES DE VUES ET CONSULTATIONS

1) Si elles les jugent utiles, les autorités compétentes des deux États procèdent, verbalement ou par écrit, à des échanges de vues sur l'application de la présente Convention de façon générale ou pour un cas particulier.

2) Chaque État peut demander la convocation d'une réunion d'experts représentant les Ministères de la Justice et des Affaires Étrangères des deux Parties, afin de discuter de toute question en rapport avec un cas particulier.

3) Tout différend relatif à l'application ou à l'interprétation de la présente Convention est réglé par la voie de la négociation entre les deux États.

Article 23

ENTRÉE EN VIGUEUR

1) La présente Convention entrera en vigueur le trentième (30) jour suivant la date de la dernière notification attestant l'accomplissement des formalités constitutionnelles requises dans chacun des deux États.

2) La présente Convention est conclue pour une durée indéterminée.

Article 24

DENONCIATION

1) Chacune des Parties pourra dénoncer à tout moment la présente Convention par le moyen d'une notification adressée à l'autre Partie, par la voie diplomatique.

2) La dénonciation prendra effet six (6) mois après la date de réception de ladite notification.

3) Toutefois, la présente Convention continuera à s'appliquer à l'exécution des condamnations des personnes transférées conformément à ladite Convention avant que la dénonciation ne prenne effet.

En foi de quoi les soussignés dûment autorisés par leurs Gouvernements respectifs ont signé la présente Convention.

Fait à Marrakech le 21 octobre 2019, en double exemplaire, en langue hongroise, arabe et française, les trois textes faisant également foi. En cas de divergence d'interprétation, le texte français prévaudra.

Indokolás a Magyarország Kormánya és a Marokkói Királyság Kormánya között létrejött, az elítélt személyek átszállításáról szóló egyezmény kihirdetéséről szóló törvényjavaslathoz

Általános indokolás

Ezen indokolás a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 18. § (3) bekezdése, valamint a Magyar Közlöny kiadásáról, valamint a jogszabály kihirdetése során történő és a közjogi szervezetszabályozó eszköz közzététele során történő megjelöléséről szóló 5/2019. (III. 13.) IM rendelet 20. §-a alapján a Magyar Közlöny mellékleteként megjelenő Indokolások Tárában közzétételre kerül.

A Magyarország Kormánya és a Marokkói Királyság Kormánya között létrejött, az elítélt személyek átszállításáról szóló egyezmény (a továbbiakban: Egyezmény) aláírására 2019. október 21-én került sor Marrákesben. Az Egyezmény alkalmazása egyszerűbbé és hatékonyabbá teszi a két ország között az elítéltek átszállítására irányuló eljárást, annak érdekében, hogy az elítéltek társadalomba történő visszailleszkedésének elősegítése céljából saját államukban tölthessék le végrehajtandó büntetésüket.

Az egyezmény egyes cikkei megfelelnek a modern átszállítási egyezmények nemzetközileg elfogadott rendelkezéseinek, valamint a hatályos magyar jogszabályoknak.

Részletes indokolás

Az 1. §-hoz

A Javaslat 1. §-a a nemzetközi szerződésekkel kapcsolatos eljárásról szóló 2005. évi L. törvény 7. § (1)-(3) bekezdésének, valamint 10. § (1) bekezdés *a)* pontjának megfelelően tartalmazza az Egyezmény kötelező hatályának elismerésére adott országgyűlési felhatalmazást.

A 2. és 3. §-hoz

A Javaslat 2. §-a és 3. §-a a nemzetközi szerződésekkel kapcsolatos eljárásról szóló 2005. évi L. törvény 10. § (1) bekezdés *b)* pontjának megfelelően rendelkezik az Egyezmény kihirdetéséről, és a mellékletek tartalmazzák az Egyezmény magyar és francia nyelvű hiteles szövegét.

Az Egyezményben Magyarország és a Marokkói Királyság megállapodik, hogy átszállítják egymásnak a jogerősen elítélt állampolgáraikat annak érdekében, hogy a saját országukban tölthessék le a büntetésüket. Az Egyezmény meghatározza az átszállítás feltételeit, a megkeresések továbbítására, fogadására és az egyéb hivatalos levelezésre kijelölt központi hatóságokat, az elítélt személyek átszállításáról szóló megkeresés tartalmi elemeit, az ítélet adaptálásának feltételeit, az átszállítás felekre gyakorolt hatását, a kötelező tájékoztatás eseteit, a végrehajtás során alkalmazandó jogot, a jogorvoslatokat, a szabadulás eseteit, továbbá költségviselési, adatvédelmi és egyéb garanciális szabályokat tartalmaz.

A 4. §-hoz

A Javaslat – a 2-3. §-ok kivételével – a kihirdetését követő napon lép hatályba. A 2. § és 3. § hatálybalépése az Egyezmény hatálybalépéséhez igazodik. „A jelen Egyezmény a diplomáciai úton érkezett azon utolsó írásbeli értesítés kézhezvételétől számított harmincadik (30.) napon lép hatályba, amelyben a Felek a jelen Egyezmény hatálybalépéséhez szükséges belső jogi eljárások lezárulásáról értesítik egymást”. Ennek oka, hogy az Egyezmény kötelező hatályának elismerésére a Felek által alkalmazandó alkotmányos vagy belső jogi szabályokkal és eljárásokkal összhangban kerül sor. Az Egyezmény hatálybalépésének naptári napját a külpolitikáért felelős miniszter annak ismertté válását követően a Magyar Közlönyben közzétett egyedi közleményével állapítja meg.

Az *5. §-hoz*

A Javaslat az igazságügyért felelős minisztert jelöli ki arra, hogy gondoskodjon a törvény végrehajtásához szükséges intézkedésekről.

1. melléklethez

Az Egyezmény hiteles magyar nyelvű szövegét tartalmazza.

A *2. melléklethez*

Az Egyezmény hiteles francia nyelvű szövegét tartalmazza.